

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Ing. P. A.**
bytem V. 1514/12, M.
zastoupen JUDr. Evženem Rašovským, advokátem
sídlem Špitálka 23b, Brno

proti
žalovanému: **generální ředitel Generálního finančního ředitelství**
sídlem Lazarská 15/7, Praha

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného č.j. 16743/18/7400-40186-050763 ze dne 21.3.2018 a č.j. 16747/18/7400-40186-050763 ze dne 21.3.2018

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele Generálního finančního ředitelství č.j. 16743/18/7400-40186-050763 ze dne 21.3.2018 a č.j. 16747/18/7400-40186-050763 ze dne 21.3.2018 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 22 456 Kč k rukám JUDr. Evžena Rašovského, advokáta, sídlem Špitálka 23b, Brno, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. 16743/18/7400-40186-050763 ze dne 21.3.2018 (dále jen „napadené rozhodnutí 1“), kterým bylo změněno rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj č.j. 152473/17/3000-00061-702225 ze dne 29.12.2017 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí 1“), tak, že podle § 17 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „zákon o státní službě“), a na základě usnesení vlády České republiky č. 737 ze dne 23.10.2017, č. 874 ze dne 6.12.2017 a č. 895 ze dne 22.12.2017, o změně systemizace služebních a pracovních míst podle zákona o státní službě, se s účinností od 1.1.2018 žalobce zařazuje do 10. platové třídy.
2. Současně se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. 16747/18/7400-40186-050763 ze dne 21.3.2018 (dále jen „napadené rozhodnutí 2“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj č.j. 102545/18/3000-00061-711957 ze dne 15.1.2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí 2“), jímž byl žalobci s účinností od 1.2.2018 odebrán příplatek za vedení a určen měsíční plat v celkové výši 34 070 Kč.

II. Shrnutí procesního postojů žalobce

3. Žalobce ve vztahu k prvostupňovému rozhodnutí 1 namítá, že jeho výroky měly nabýt účinnosti od 1.1.2018, přičemž rozhodnutí bylo žalobci doručeno až dne 23.1.2018, což založilo nezákonnou retroaktivitu tohoto rozhodnutí.
4. Dále žalobce namítá nezákonnost napadených rozhodnutí, neboť po vydání prvostupňových rozhodnutí vykonával zcela totožnou práci se stejnými služebními úkoly a stejnou odpovědností jako do té doby, avšak za nižších platových podmínek. Ač tedy formálně došlo ke změně charakteru služebního místa, pracovní náplň zůstala beze změny.
5. Žalobce také namítá, že bez jeho souhlasu, který neudělil, nemůže dojít ke změně služebního místa spojené se snížením platové třídy, k čemuž odkazuje na závěr č. 9 ze zasedání poradního sboru náměstka ministra vnitra pro státní službu k zákonu o státní službě ze dne 25.11.2016 – Služební místo a jeho změny z pohledu systemizace. Uvedený postup je nadto dle názoru žalobce v rozporu s § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě.
6. Konečně žalobce namítá, že postup žalovaného, resp. prvostupňového správního orgánu, byl diskriminační z důvodu věku žalobce, což dle jeho názoru evidentně vyplývá z emailu Ing. Z. O. ze dne 22.12.2017.
7. Žalobce tedy navrhuje, aby obě žalobou napadená rozhodnutí byla zrušena a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

8. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejšími soudem.

IV. Posouzení věci

9. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
10. Zdejší soud tak napadená rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Předně se zdejší soud zabýval tím, zda žalobce mohl být zařazen do 10. platové třídy, aniž by k tomu udělil souhlas.
12. Podle § 17 zákona o státní službě vychází systemizace ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami, b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami, c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců, d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky, e) počet služebních míst, u kterých se stanoví zákaz se po skončení služebního poměru přímo nebo nepřímo podílet na podnikání nebo jiné činnosti podnikatelů nebo být jejich společníkem nebo členem v oboru, který je shodný s příslušným oborem služby, nebo být v pracovním nebo obdobném poměru k podnikateli v takovém oboru (odst. 1). Návrh systemizace vypracuje Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády, a pokud jde o část systemizace týkající se státních zaměstnanců zařazených v útvaru podřízeném členovi vlády, s tímto členem vlády. V případě Ministerstva vnitra návrh systemizace vypracovává státní tajemník v součinnosti s ministrem vnitra, a pokud jde o část systemizace týkající se sekce pro státní službu, též v součinnosti s náměstkem pro státní službu; návrh systemizace předkládá státní tajemník (odst. 2). Systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu (odst. 3). Není-li systemizace schválena do 31. prosince, použije se pro následující kalendářní rok dosavadní systemizace (odst. 4). Služební místa a finanční prostředky na platy státních zaměstnanců podle schválené systemizace nelze použít pro jiný účel (odst. 5).
13. Podle § 18 zákona o státní službě je přípustná změna systemizace poté, co nabyla účinnosti, je-li jejím důsledkem změna počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců nebo změna platové třídy státního zaměstnance o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, jen, dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena; ustanovení § 17 odst. 2 a 3 zákona o státní službě se použije obdobně.

14. Podle § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě má státní zaměstnanec zejména právo na plat a platový postup; platová třída státního zaměstnance odpovídá služebnímu místu v oboru služby, na které je státní zaměstnanec zařazen nebo jmenován; změnu služebního místa spojenou se snížením platové třídy lze bez souhlasu státního zaměstnance provést jen v případech stanovených tímto zákonem nebo na základě zákona, kterým se mění působnost služebního úřadu.
15. Ze správního spisu se podává, že prvostupňovým rozhodnutím 1 byl žalobce výrokem I. podle § 18 zákona o státní službě (napadeným rozhodnutím 1 byl tento výrok změněn tak, že § 18 byl pro zjevnou chybu v psaní nahrazen § 17 zákona o státní službě) a na základě usnesení vlády České republiky č. 737 ze dne 23.10.2017, č. 874 ze dne 6.12.2017 a č. 895 ze dne 22.12.2017, o změně systemizace služebních a pracovních míst podle zákona o státní službě, s účinností od 1.1.2018 zařazen do 10. platové třídy.
16. Systemizace je dokument organizační povahy, který v souladu s § 17 zákona o státní službě mimo jiné stanoví počet služebních míst, objem prostředků na platy státních zaměstnanců či počet služebních míst se zákazem konkurence; účelem systemizace tak je optimalizace personálního aparátu služebního úřadu při zajištění řádného výkonu jeho působnosti.
17. Zákon o státní službě však v § 17 (ani jinde) neuvádí, že by v souvislosti s přijetím systemizace mohlo dojít k takové změně služebního místa, která by byla spojena se snížením platové třídy. Tak je tomu toliko v případě změny již účinné systemizace podle § 18 zákona o státní službě, podle něhož ke změně systemizace, jejímž důsledkem má být změna platové třídy státního zaměstnance o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, může dojít jen, dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena. V daném případě však k zařazení žalobce do nižší platové třídy nedošlo v souvislosti se změnou systemizace podle § 18 zákona o státní službě, nýbrž s přijetím systemizace podle § 17 téhož zákona. V takovém případě ale zákon o státní službě nestanoví, že je možné změnu služebního místa spojenou se snížením platové třídy provést. Vzhledem k tomu, že § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě výslovně uvádí, že ke snížení platové třídy bez souhlasu státního zaměstnance může dojít jen v případech stanovených zákonem, nelze souhlasit se žalovaným, že pokud zákon o státní službě v § 17 žádná omezení nestanoví, lze v souvislosti se systemizací snižovat platové třídy *de facto* neomezeně. Je tomu právě naopak. Pokud zákon výslovně nestanoví, že k takové změně platové třídy může v souvislosti se systemizací dojít, ke snížení platové třídy bez souhlasu státního zaměstnance dojít nemůže.
18. Právě uvedený závěr nemůže být závěrem překvapivým, neboť, jak vyplynulo z dokazování, ke shodnému závěru dospěl i poradní sbor náměstka ministra pro státní službu, který již dne 25.11.2016 zaujal stanovisko, že má-li na obsazeném služebním dojít ke snížení platové třídy bez souhlasu státního zaměstnance, který je na služebním místě zařazen, jedná se o takovou změnu služebního místa, která vyžaduje jeho zrušení a současně zřízení místa nového.
19. Žalovaný tedy v posuzované věci nepostupoval v souladu s § 79 odst. 2 písm. e) zákona o státní službě, neboť žalobce neudělil se snížením platové třídy souhlas; napadené rozhodnutí 1 je tak nezákonné.
20. S ohledem na vztah mezi prvostupňovým rozhodnutím 1 a 2, potažmo napadenými rozhodnutími 1 a 2, která na sebe logicky navazují, nemůže napadené rozhodnutí 2, resp. prvostupňové rozhodnutí 2 bez prvostupňového rozhodnutí 1, existovat; zdejší soud

tak současně ruší i napadené rozhodnutí 2, kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí 2 o odebrání příplatku za vedení a určení měsíčního platu nového s účinností od 1.2.2018.

21. Vzhledem k uvedeným závěrům zdejší soud již nepřistoupil k posouzení zbylých námitek žalobce, neboť tyto nemohou mít na posouzení věci žádný vliv.
22. Žaloba je tedy důvodná a zdejší soud napadená rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V něm je vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

V. Náklady řízení

23. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
24. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný ve věci úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 6000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za čtyři úkony právní služby po 3 100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba, replika a účast u jednání soudu; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, byla k nákladům za právní zastoupení připočtena částka odpovídající DPH. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 22 456 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 14. listopadu 2019

David Raus v.r.
předseda senátu